

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 75.570 van 10 augustus 1998

A. 68.087/VIII-737
(voorheen VI-13.160)

In zake : **SNYKERS** Guy,
rue de la Procession 56
7830 Bassilly,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Begroting.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 14 maart 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Guy SNYKERS de nietigverklaring vordert van de ministeriële besluiten van 12 januari 1996 waarbij zijn voorgaande aanstellingen bij de minister van Tewerkstelling en Arbeid en de minister van Pensioenen worden vervangen door nieuwe accrediteringen die in die zin worden opgevat in de brief d.d. 30 januari 1996 van de korpschef van de Inspectie van Financiën;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 28 januari 1998, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 8 juni 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 26 juni 1998;

Gehoord het verslag van Mevr. GEHLEN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van de heer GOBELNY, inspecteur bij een belastingbestuur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak :

Verzoeker is inspecteur van financiën.

Bij ministeriële besluiten van 21 april 1992 "tot accreditering van een inspecteur van financiën", is hij aangewezen voor het ambt van inspecteur van financiën bij de Minister van Tewerkstelling en Arbeid en bij de Minister van Pensioenen; elk van die besluiten bepaalt dat verzoeker, in geval van afwezigheid, wordt

vervangen door een andere inspecteur van financiën, wiens naam wordt vermeld en die geaccrediteerd is bij diezelfde minister en artikel 3 van elk besluit bepaalt : "de korpschef van de Inspectie van Financiën blijft geaccrediteerd bij alle ministers".

Op 12 januari 1996 worden nieuwe ministeriële besluiten "tot accreditering van inspecteurs van financiën" uitgevaardigd; dat zijn de bestreden handelingen; verzoeker wordt aangewezen voor het ambt van inspecteur van financiën bij de Minister van Buitenlandse Zaken en bij de Minister van Buitenlandse Handel waar hij belast wordt met een bijzonder dossier. Het eerste van die beide besluiten vermeldt door wie verzoeker in geval van afwezigheid wordt vervangen en bepaalt dat "de korpschef van de Inspectie van Financiën geaccrediteerd blijft bij alle ministers"; het tweede besluit bevat die preciseringen niet.

De bestreden handelingen zijn ter kennis gebracht van verzoeker bij brief van 15 januari 1996.

Op 27 januari 1996 richt de vakbondsorganisatie van verzoeker zich in diens naam tot de korpschef van belanghebbende; ze gaat ervan uit dat geen einde is gemaakt aan de accrediteringen van verzoeker bij de Minister van Tewerkstelling en Arbeid en bij de Minister van Pensioenen en merkt voorts het volgende op :

" Wij verzoeken u dus de heer G. SNYKERS uitdrukkelijk op de hoogte te brengen van het standpunt dat u denkt in te nemen in verband met zijn accrediteringen bij de vier voornoemde ministers.

Voor zover zulks nodig is, wijzen wij u er ook op dat de heer SNYKERS ten stelligste gekant is tegen de intrekking van zijn accrediteringen bij de Minister van Tewerkstelling en Arbeid en bij de Minister van Pensioenen.

(...)"

Het antwoord is vervat in een brief van 30 januari 1996 die gericht is aan verzoeker : "uw nieuwe accrediteringen vervangen uw vroegere aanstellingen bij de Minister van Tewerkstelling en Arbeid en bij de Minister van Pensioenen";

Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van het beroep betwist, op de grond dat de beslissingen van de Minister van Begroting "in verband met de aanstelling van de inspecteurs van financiën maatregelen van interne orde zijn die alleen onder de organisatie en werkwijze van de dienst vallen en aan het oordeel van de Minister worden overgelaten"; dat ze preciseert : "Als de aanstelling gewijzigd wordt, verandert de inspecteur van financiën niet van dienst, maar vervult hij dezelfde taken die hem worden opgedragen bij het koninklijk besluit van 16 november 1994 in het kader van de aanstelling die hem is toegekend op basis van het rouleersysteem (...) binnen de verschillende ministeries en gedurende de gehele loopbaan. De wijziging van aanstelling heeft geen gevolgen voor het administratieve statuut, de loopbaan of de bezoldigingsregeling van de inspecteur van financiën";

Overwegende dat verzoeker, wat hem betreft, betoogt dat "het niet is omdat de wijziging van aanstelling geen gevolgen heeft voor het administratieve statuut of de bezoldigingsregeling van verzoeker dat ipso facto geconcludeerd mag worden dat de betwiste handeling geen rechtshandeling is en dat die niet onder de controle van het hoge administratief rechtscollege valt"; dat hij zijn stelling staft met het argument dat zijn aanstelling "plots en onverwacht" is gewijzigd waardoor zijn gehele controle volgens hem op de helling wordt gezet en dat hij betoogt dat de inspecteurs van financiën geaccrediteerd worden bij een ministerieel

besluit dat in zeer duidelijke bewoordingen is gesteld, juist omdat de minister enige stabiliteit en een juridische betekenis aan die accreditering heeft willen geven; dat hij betoogt dat de wijziging van de aanstelling van een inspecteur van financiën niet het gevolg mag zijn van een willekeurige beslissing en dat het "dus van fundamenteel belang is dat de wijziging van de aanstelling van de inspecteurs van financiën niet wordt gelijkgesteld met een gewone maatregel van interne orde die onder geen enkele rechterlijke toetsing valt"; dat hij voorts erop wijst dat de onafhankelijkheid van de inspecteurs van financiën in de uitoefening van hun ambt moet worden gewaarborgd;

Overwegende dat het begrip "aanstelling" niet geschikt is om de betwiste maatregelen te benoemen; dat de handeling waarbij een inspecteur van financiën belast wordt met een opdracht bij een minister een "accreditering" is, namelijk een handeling waarbij hem de nodige bevoegdheid wordt gegeven om in zijn hoedanigheid bij een bepaalde minister op te treden; dat, zoals de verwerende partij terecht onderstreept, de inspecteur van financiën, ongeacht bij welke overheid hij geaccrediteerd is, binnen de Inspectie van Financiën belast blijft met functies die worden bepaald door de regelgeving terzake, inzonderheid door het koninklijk besluit van 16 november 1994 betreffende de administratieve en begrotingscontrole; dat de accreditering van een inspecteur van financiën diens taak bepaalt door aan te geven welke overheid hij moet controleren; dat het vaststellen van de taken waaraan een ambtenaar zich moet wijden een maatregel van interne orde is; dat die vaststelling geen handeling is waartegen beroep kan worden ingesteld, aangezien ze niet gebaseerd is op het gedrag van verzoeker en noch zijn loopbaan, noch zijn administratief statuut, noch zijn bezoldigingsregeling wijzigt;

Overwegende dat die vaststelling niet wordt ontkracht door verzoekers betoog over de onafhankelijkheid die de inspecteur van financiën bij het vervullen van zijn taak moet genieten; dat zowel uit het voornoemde koninklijk besluit van 16 november 1994, als uit het daaraan voorafgaande verslag aan de Koning blijkt dat de garanties voor de onafhankelijkheid van de inspecteurs van financiën vervat zijn in hun organiek statuut en in hun bezoldigingsregeling; dat die onafhankelijkheid trouwens in wezen gewaarborgd moet worden ten aanzien van de gecontroleerde minister en niet ten aanzien van de organen van de administratieve en begrotingscontrole; dat, zoals in het voornoemde verslag aan de Koning wordt opgemerkt, de inspecteurs van financiën, in de hoedanigheid van controleurs, "in naam en voor rekening van de Minister van Begroting of van de Minister van het Algemeen Bestuur handelen"; dat de exceptie gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op tien augustus 1900 achtennegentig door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.